

ne ønskede, var det mere rimeligt at tage det som en forespørgsel.

På samme måde kan jeg tage punkt 2 i Socialdemokraternes forslag om at forlænge retten til at modtage dagpenge efter det 60. år, som skal forlænges fra 2½ til 4 år i lighed med reglerne gældende for øvrige lønmodtagere. Der finder jo en aldersdiskriminering sted på det område her, og så er det heller ikke rimeligt over for lønmodtagerne at fremsætte et sådant forslag, der vil rette op på den uretfærdighed, der ligger her. Det er netop en af grundene til, at mange bliver tvunget på efterløn.

Så er spørgsmålet: Hvordan kan Socialdemokraterne over for lønmodtagerne få sig selv til at fremsætte et forslag, som jeg vil kalde et vælgerbedrag af værste skuffe fra Socialdemokraterne over for lønmodtagerne, et forslag, som virkelig mange ønsker skal gennemføres, og som skal rette op på nogle uretfærdigheder.

Der bliver sagt i pressen: Nu kommer vi med det her forslag. Der er flertal for at få rettet op, og der er utrolig mange lønmodtagere ude omkring, der jubler, for endelig sker der noget, der retter op på den uretfærdighed, de bliver udsat for. Og så siger Socialdemokraterne: Vi vil ikke stemme for vores eget forslag. Det synes jeg er lidt mærkeligt.

Om det skyldes en ændret partiledelse med fru Helle Thorning-Schmidt, vil jeg lade være usagt, men der er i hvert fald sket en kraftig ændring efter valgkampen af Socialdemokratiets holdning til det her. Det er ikke reelt politisk arbejde, som jeg ser det. Jeg har selvfølgelig ikke samme erfaring, som mange socialdemokrater har i det politiske arbejde, så det kan godt være, jeg har meget at lære endnu. Men det her håber jeg aldrig jeg lærer.

Så kan man sige, at der skal laves en analyse, som vi har hørt fra beskæftigelsesministeren, og det bakker Socialdemokratiet også op. Kommer den analyse til, at de her ting skal ændres, leverer Dansk Folkeparti også stemmer til de ændringer. Det er da helt sikkert.

SF har fremsat et forslag, der går lidt på det samme med hensyn til dagpengereglerne. Der er dog punkter deri, som vi godt vil have set lidt nærmere på, men meningen med det synes vi rigtig godt om. Om det helt hænger sammen, må vi lade være ubesvaret her. Der er noget, der skal afklares, før vi kan give vores støtte til det, men det kan vi selvfølgelig gøre under udvalgsarbejdet.

Det sidste forslag fra SF, B 75, skulle være med til at give mere fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet for personer over 60 år, og det vil betyde, at personer over 60 år, der får problemer med helbredet, kan trappe arbejdet gradvis ned. Derfor foreslås det, at der skabes bedre muligheder for at bevare retten til supplerende dagpenge ud over den nuværende tidsgrænse på 52 uger og dermed en gradvis tilbagetrækning. Det her forslag har Dansk Folkeparti ikke taget endelig stilling til. Vi synes, der er meget i det forslag, der skal udredes noget nærmere, for at vi kan tage korrekt stilling til det.

Kl. 11.45

Men som sagt har Dansk Folkeparti fremsat beslutningsforslag nr. B 48, og det støtter vi selvfølgelig, da det er vores eget forslag. B 73 fra SF støtter vi med de bemærkninger, der er dertil. B 74 og B 75 vil vi se nærmere på, men vi går positivt ind i udvalgsbehandlingen af dem. Det sidste forslag fra Socialdemokraterne, B 80 om 30.000-kroners-reglen og dagpenge, støtter vi uforbeholdent, som det er, og jeg tilsidesætter gerne vores eget forslag for at få det gennemført.

Jeg kan godt se, at fru Jytte Andersen er bundet lidt op af forligskredsen med hensyn til, hvad hun må og ikke må i den forbindelse, og det er også i orden, det respekterer vi fuldt ud. Vi synes bare, at det er lidt forkert så at komme med et beslutningsforslag. Jeg ville hellere have taget den debat med fru Jytte Andersen i en forespørgselsdebat, for det havde været mere relevant. Jeg håber, fru Jytte Andersen kan medgive, at det måske nok var der, vi skulle have taget den debat. Fru Jytte Andersen kunne så have sagt: Vi behandler det her i forligskredsen, vi har vores intentioner om 30.000 kr. og om dagpenge-reglerne, og det er det, vi vil kæmpe for, men vi har et forlig, vi er bundet af, og derfor tager vi kampen i forligskredsen. Det respekterer alle – jeg gør i hvert fald. Så kunne fru Jytte Andersen have sagt: Vi tager debatten om efterlønnen her.

Vi har for øvrigt haft en forespørgselsdebat om efterlønnen med et udmærket resultat, men vi kunne godt have taget en forespørgselsdebat mere om netop de her punkter i efterlønnen, det havde været mere på sin plads. Med de ord stopper jeg lidt før tid.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Så er der foreløbig to korte bemærkninger. Først hr. Jørgen Arbo-Bæhr.